

випадкове безробіття й утворення у зв'язку з тим спеціального фонду сприяння зайнятості. Проте швидкі темпи зростання безробіття вимагають більш адекватного розв'язання фінансових проблем, активнішого втручання щодо зменшення розмірів молодіжного безробіття.

4. Роль недержавних інститутів у сприянні молодіжному підприємництву. Традиційно політика державної підтримки малих підприємств реалізовується в межах комплексної програми розвитку підприємництва в Україні. Проте реальну допомогу молодіжному підприємництву можна надати не в межах всеукраїнської універсальної програми. Частково (надання методичної допомоги) ці завдання виконувалися б через відділ сприяння підприємницькій діяльності при органах влади. Доцільним є також створення регіональних центрів підтримки молодіжного підприємництва (бізнес-інкубаторів). Формуються вони за ініціативою наймолодших підприємців і функціонують на комерційних засадах. Варто створювати і громадські організації, як, наприклад, Львівський регіональний центр підтримки ініціативи та самопомоги. Завдання таких центрів полягає:

- у концентрації фінансів на розв'язання важливих проблем молодіжного підприємництва;

- у виконанні функції гаранта і посередника між малими підприємствами й кредитно-фінансовими установами;

- у участі у розробленні регіональних програм розвитку молодіжного підприємництва;

- у захисті інтересів молодих підприємців при розв'язанні конкретних проблем з місцевими органами влади і державними структурами;

- у здійсненні зовнішньоекономічної діяльності тощо.

Отже, для сприяння розвитку молодіжного підприємництва є чимало механізмів, це передовсім:

- розробка і реалізація регіональних програм;

- створення громадських організацій, їх функціонування поряд з державними;

- стимулювання розвитку молодіжного бізнесу у сфері „нової економіки”.

1. Богиня Д. Соціально-економічні аспекти ринку праці в регіонах з підвищеним рівнем безробіття // Україна: аспекти праці. 1998. №1. С. 11. 2. Інформаційний бюлетень. К, 1997. 3. Курс предпринимательства/ Под ред. проф. Горфинкеля. М, 1997. 4. Лапуста М., Шаршукова Л. Риски в предпринимательской деятельности. М, 1998. 5. Райнгард Рок та Франк Г.Вітт. На шляху до правильної економіки // Deutschland. 2001. №6. С. 17.

УДК 655.3.021.3

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ НОРМУВАННЯ ВИТРАТ ФАРБИ В ОФСЕТНОМУ ВИРОБНИЦТВІ

В.В.Мартинів, М.М.Масловатий, А.І.Полішко

Розглядається диференціація існуючих норм витрат фарби в офсетному виробництві за видами робіт і друкарських машин, вказуються недоліки та шляхи їх усунення.

Differentiation of existing norms of paint using for offset production by kinds of work and printing equipment is examined, disadvantages and the ways of their elimination are presented.

Діючі норми витрат фарби встановлені для друку на аркушевих друкарських машинах за такими видами робіт: друкування тексту, тексту з ілюстраціями, репродукційних творів живопису, фону з текстом, заливного фону, багатофарбовий друк, растровий друк з фоном; для друку на рулонних друкарських машинах: тексту з ілюстраціями на однофарбових машинах, тексту з ілюстраціями двома фарбами, на багатофарбових машинах; для друку газетної продукції на машинах типу „Рондосет”, „Рондосет-петіт”, ПОГ-60 чорною і кольоровою фарбами.

Норми встановлені для книжково-журнальної й образотворчої (табл. 1) та газетної (табл. 2) продукції.

Таблиця 1

**Норми витрат фарби для друкування книжково-журнальної
та образотворчої продукції
(г/1000 фарбовідбитків формату 60×90)**

Види робіт	Типи машин		
	аркушеві	рулонні	малі аркушеві
Друкування тексту	35	41	32,4
Друкування тексту з ілюстраціями	50	31+10	65
Багатофарбовий друк	84	45	22,7
Друкування репродукцій	218	—	—
Друкування фону з текстом	107	—	—
Растровий друк з фоном	232	—	—
Друкування заливного фону	554	—	—

Таблиця 2

**Норми витрат фарби для друкування газетної продукції
(г/1000 чотиришпальтових газет формату А-2)**

Види робіт	Типи друкарських машин		
	„Рондосет”	„Рондосет-петіт”	ПОГ-60 ПОГ-90
Друкування чорною фарбою	240	230	240
Друкування кольоровою фарбою	29	52	52

З вищенаведених даних випливає, що характеристика книжково-журнальної та образотворчої продукції при друкуванні на аркушевих друкарських машинах недостатньо диференційована за такими ознаками: щодо тексту – не враховано ступінь заповнення відбитка в залежності від варіанту оформлення видання, характеру верстання, кеглю, накреслення шрифту (світлий, жирний, напівжирний); щодо тексту з ілюстраціями – не враховано площу та характер ілюстрацій; щодо багатофарбового друку – не враховано площу форми, що заповнена багатофарбовими елементами зображення, і характер ілюстрацій; щодо друку репродукційних творів живопису – викликає сумнів доцільність обмеження цього виду продукції тільки творами живопису (олія); відсутні норми витрат фарби для друкування зошитів; норми не диференційовані залежно від сорту паперу.

Крім того, сумнівною є велика розбіжність у нормах витрат фарби залежно від видів друкарських машин при друкуванні тексту і тексту з ілюстраціями, при багатофарбовому друку. Якщо прийняти за базу аркушеві друкарські машини, то ця розбіжність буде такою (табл. 3):

Таблиця 3

Співвідношення норм витрат фарби за видами друкарських машин і робіт

Види робіт	Співвідношення норм витрат фарби за видами друкарських машин		
	аркушеві	рулонні	малі аркушеві
Друкування тексту	1,000	1,171	0,925
Друкування тексту з ілюстраціями	1,000	0,820	1,300
Багатофарбовий друк	1,000	0,536	2,700

Існуючі норми витрат фарби при друкуванні газетної продукції не диференційовані залежно від насиченості друкарської форми ілюстративним матеріалом, заливними фонами, а також від площі друку другою і наступними фарбами.

Разом з тим, слід відзначити, що в різновидах друкарських машин для друкування газет з різними витратними нормами фарби відсутні машини типу „Циркон”. Викликає сумнів обґрунтованість норм витрат кольорової фарби через значні відхилення норми на машинах „Рондосет” від аналогічних норм на машинах „Рондосет-петіт”, ПОГ-90 і ПОГ-60.

І насамкінець, при встановленні норм не враховувались якості паперу, якісні особливості вітчизняних і імпортованих фарб. Відсутні норми на щодобове змивання фарбового апарата. Норми не диференційовані за тиражами видань.

УДК 655.5

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДНОСИН ВИДАВНИЦТВ І ДРУКАРЕНЬ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Г.І.Пушак

Розглядається проблема недосконалості виробничо-господарських відносин між суб'єктами видавничо-поліграфічного комплексу України, зокрема між видавництвами та поліграфічними підприємствами.

The analyzed problem is connected to the weaknesses of production and economic relations under the present conditions between the subjects of printing and publishing industry of Ukraine, and publishers and printing enterprises in particular.

Сьогодні підприємницька діяльність у нашій державі регламентується 32 законами, прийнятими Верховною Радою України, 22 постановами Кабінету Міністрів та 14 указами Президента, до яких протягом 1997–2000 рр. було внесено близько 1000 змін і доповнень. Підприємницьким структурам, у тому числі і тим, що займаються видавничою та поліграфічною діяльністю, працювати ефективно дуже складно. Щодо роботи видавничо-поліграфічного комплексу, то її значно гальмує ще й недосконала нормативна база на галузевому рівні, зокрема стосовно взаємовідносин між двома основними його структурними ланками – видавництвами і поліграфічними підприємствами – у процесі виготовлення друкованої продукції. При ефективному веденні господарства на галузевому рівні повинна існувати система нормативно-правових документів, які б чітко регламентували видавничо-господарську діяльність суб'єктів господарювання в процесі їх співпраці. Зупинимось на деяких аспектах взаємовідносин видавництв і поліграфічних підприємств у процесі їхнього співробітництва. Оскільки певні галузеві нормативні акти, як наприклад, „Основні умови виготовлення і поставки виробничими поліграфічними об'єднаннями і підприємствами видавництвам книг, журналів, образотворчої і іншої друкованої продукції”, „Типове положення по складанню наскрізних графіків проходження видань на стадії видавництва – поліграфічне підприємство” і т.ін., які діяли в умовах директивно-планового господарювання, сьогодні вже не правомочні, то в основі співпраці видавництв і поліграфічних підприємств лежить угода (договір), що укладається між ними. ^{Саме це} Процедури цього процесу здійснюються в такій послідовності:

✓ надсилання видавництвом поліграфічному підприємству листа-замовлення з пропозицією виготовлення конкретного видання;

✓ обрахунок друкарнею собівартості робіт з врахуванням матеріалів або без них (деякі видавництва практикують виготовлення продукції з власних матеріалів) та вартості виконаних робіт з врахуванням матеріалів чи без них;

✓ проведення дружніх переговорів між видавництвом і друкарнею;

✓ після досягнення взаєморозуміння сторони підписують угоду та протокол погодження ціни на дане замовлення (якщо тираж видання незначний, підписується лише протокол).

В угоді обумовлюються предмет угоди, обов'язки та відповідальність сторін, терміни виконання, вказуються вартість робіт і порядок розрахунку. Цей документ є чи не єдиним, на